

## Kruki

Niegodni pochwały ci na szczycie,  
Co najgłośniej tych niżej żałują,  
Oni posiadają skrzydła skrycie,  
Ale na pomoc im nie zlatują.

Bo kruki serce mają z kamienia,  
Ich wróbla życie, ich wiara? Nie ich!  
Co im ze straty cudzego mienia,  
Tylko zysk lecz publicznie nie dla nich.

Za piórami czarnymi jest prawda,  
Za plecami skręconymi złoto,  
W ślepiach płonie żywa wciąż pogarda,  
W szponach przynęta- zdeptane motto.

I kryją się za urokiem chwały,  
Pisklętom co się da podbierając,  
Dla siebie uwielbienia żądały,  
Tylko same ochłapy rzucając.

Łzy skapują z bezlitosnych dziobów,  
Co wczoraj skrzeczały obelgami,

A małe ptaszęta nie wzniosą głów,  
Wdzięczne napite tymi kłamstwami.

Trwa tak, aż nastanie kres tyranii,  
Gdy ze ślepej dziatwy orzeł wstanie,  
Wzniesi bunt- upadną pokonani,  
Rola prędko ulegnie zamianie.

Godni potępienia ci na szczycie,  
Co zawsze najgłośniej lamentują,  
Oni posiadają skrzydła skrycie,  
Ale ich one nie uratują.

autor: Dorota Słowi kl 1B